

Τραγούδια βαρετά και δίχως τέλος ;
Και κουφάνεις τούδ' άμπος ; και άλαλιάζεις
Τούδ' εργάτες που κάνουν' τή δουλειά τους ;
Κ' εσπατάληδες πάντα τόν καιρό σου
Τραγουδώντας άμέριμα όλη μέρα ;
Πώς ήλθες τώρα άπάνου όχ' τó κλαρί σου
Νά διδάξης έμάς σιωπή, ήσυχία,
Οικονομία καιρού, φρόνησι, γνώσι ;
Ω, Τσίτσικά μου ! και συμπάθησέ με,
Συμπάθησέ με, στó λέω πάλε, μα...
Θέλεις νάχης δικαίωμα νά όρμηνεύης ;
Κάνε σύ πρώτος όσα συμβουλεύεις.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Η όμóνοια προαπαιτεί άυταπαρησίαν, προαπαιτεί επικράτησιν δημοσίου πνεύματος, προϋποθέτει τήν ήγεμονίαν του Γνώθι σαυτόν. Ναι, ναι, χιλιάκις ναι, χωρίς του Γνώθι σαυτόν, ή όμóνοια άπομένει άπλοϋς λεξικογραφικός διάκοσμος. (Σ. Ζαμπέλιος.)

* * * Διατί δέν ζητείς παρά τοίς όμοίοις σου τás άρετάς άυτών μετά τής άυτής προθυμίας, μεθ' ής άνακαλύπτεις τás κακίας άυτών ; Μυθάνων νά εκτιμάς τás άρετάς των άλλων ανθρώπων, θέλεις δυνηθῆ ν' άγαπήσης άυτούς. Ένθυμούμενος δέ έν τή πρός άυτούς συμπεριφορῃ τήν μερίδα των έν άυτοίς άγαθών, θέλεις εύκολώτερον συγχωρεῖ άυτοίς τás άδυναμίας των και ύπομένει τά τέως λυπουντά σε έλαττώματα άυτών. (Zschokke.)

* * * Υπάρχουσι τρία είδη φίλων : εκείνοι τούς όποιους βλέπομεν καθ' έκάστην, εκείνοι τούς όποιους βλέπομεν ένίοτε, και εκείνοι τούς όποιους καθόλου δέν βλέπομεν. Οί τελευταίοι ούτοι είνε συχνότατα και σταθερότεροι. (Arnould Fremy.)

* * * Οί κατασκευασταί των προρρήσεων έκτυλίσσουσι τó μέλλον κατά τήν θέλησιν τής φαντασίας των, οί ποιηταί διαθέτουσιν έπίσης τó παρελθόν, ό δέ τρόπος, κατά τόν όποιον οί δημοσιογράφοι περιγράφουσι τó παρόν, δέν διαφέρει και ούτος παρά πολύ των άνωτέρω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τó βέλος του Πάρθου.

Μία μαγειρίσσα προς τήν Κυρίαν της, ή όποία τήν απέπεμψε.

— Τώρα όπου φεύγω, Κυρά, σάς λέγω ότι τó κλειδί του μαγειριου πηγαίνει και εις τήν κλειδωνιά του ύπογείου, όπου είναι τά κρασιά.

Η Κυρία μένει με άνοικτά μάτια.

Πόρισμα τής πείρας.

"Όταν ύφασμά τι φέρη έπιγεγραμμένην τήν λέξιν μα.λλι, ένίοτε περιέχει και βαμβάκι." Όταν όμως έχη τás λέξεις καθαρό μα.λλι, τότε νά ήσαι έββαιοσ ότι έχει και βαμβάκι.

1. Α. Ασκαράτος.

Ίδιοκτήτης και ένοικιαστής.

Κύριός τις έπισκέπτεται οικίαν διά νά τήν έννοικιάση.

— "Η θέα δέν με άρέσει τόσο, λέγει.

— Καλέ τί λέτε, Κύριε ! άνακράζει ό ιδιοκτήτης. Δέν βλέπετε ότι έχετε άποκάτω τόν σταθμόν του σιδηροδρόμου ;

— Τό είδα' αλλά δέν βλέπω τί κερδιζώ με άυτό.

— Δέν ειζεύρετε τί διασκευαστικόν που είναι ! Βλέπει κανείς όλους που δέν προφθαίνου τόν σιδηροδρόμον.

Ο άφηρημένος σοφός.

Είναι γνωστόν πόσον οί σοφοί και ιδίως οί μαθηματικοί είναι άφηρημένοι.

Ο Κ. Χ., εις των άρίστων χημικών, απέδειξεν άρτίως διά μυριοστήν φοράν τήν αλήθειαν του αξιώματος τούτου.

Ένώ άυτός εσχάτως έλειπεν εις ταξείδιον, ή σύζυγός του απέπεμψε τήν θαλαμηπόλον και προσέλαβεν άντ' άυτής άρβένα ύπρητήν.

Ο Κ. Χ. επανήλθε πρό μιās έβδομάδος, άλλ' εισέτι δέν ένόησε τόν άλλαγήν και άνά πασαν πρώταν λέγει προς τόν ύπρητήν του

— Μαρία, δός μου τó καπέλλο μου και τó ραβδί μου.

Πολυάσχολοι ύπρηταί.

Ο έξής διάλογος έλάμβανεν εσχάτως χώραν μεταξύ του κυρίου Β*, εργαζόμενου εις τó σπουδαστήριόν του, και των δύο ύπρητων του, εύρισκομένων εις τόν αντιθάλαμον.—Σύ είσαι, Πέτρε ; — Ναι, άθέντα.—Τί κάμνεις ; —Τίποτε, άθέντα.—Και σύ, Ιωάννη, άυτου είσαι ; —Μάλισα, άθέντα.—Τί κάμνεις ; —Αθέντα βοηθώ τόν Πέτρον.—Καλά ! όταν τελειώσετε έλάτε νά μου δώσητε τά ύποδήματά μου. Α.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Καθάρισις των κρυσταλλίνων φιαλών.

Μετά μακράν χρῆσιν άπομένει έν ταίς φιάλαις εκ του πηγαίου ύδατος ύποστάθμη τις δυσάποξιστος λευκή, ήτις ούτε εις τήν μετά κόνεωσ, άνθρακος ή σακχαρών άνατάραξιν ύποχωρεῖ. Σταγόνες δέ τινες άραιου ύδροχλωρικού όξέος έν άκαρεῖ καθαίρουσι τήν φιάλην, μεθ' ό άποπλυνέσθω δι' άφρόνου ύδατος. Σημειωτέον δ' ένταύθα ότι τά σκάγια, τά τόσον εύχρηστα παρ' ήμιν προς καθάρισιν των φιαλών, άποδοκιμάζονται, διότι περιέχουσι σημαντικήν ποσότητα άρσενικού, επίτηδες διά τήν επίτευξιν τής σφαιρικής μορφής προστιθεμένου' όπόταν δέ μείνωσιν έν ταίς φιάλαις, και μάλιστα εις έπαφήν μετά διαλυτικων του μολύβδου και του άρσενικού ύγρών, επιφέρουσι δηλητηριάσεις.